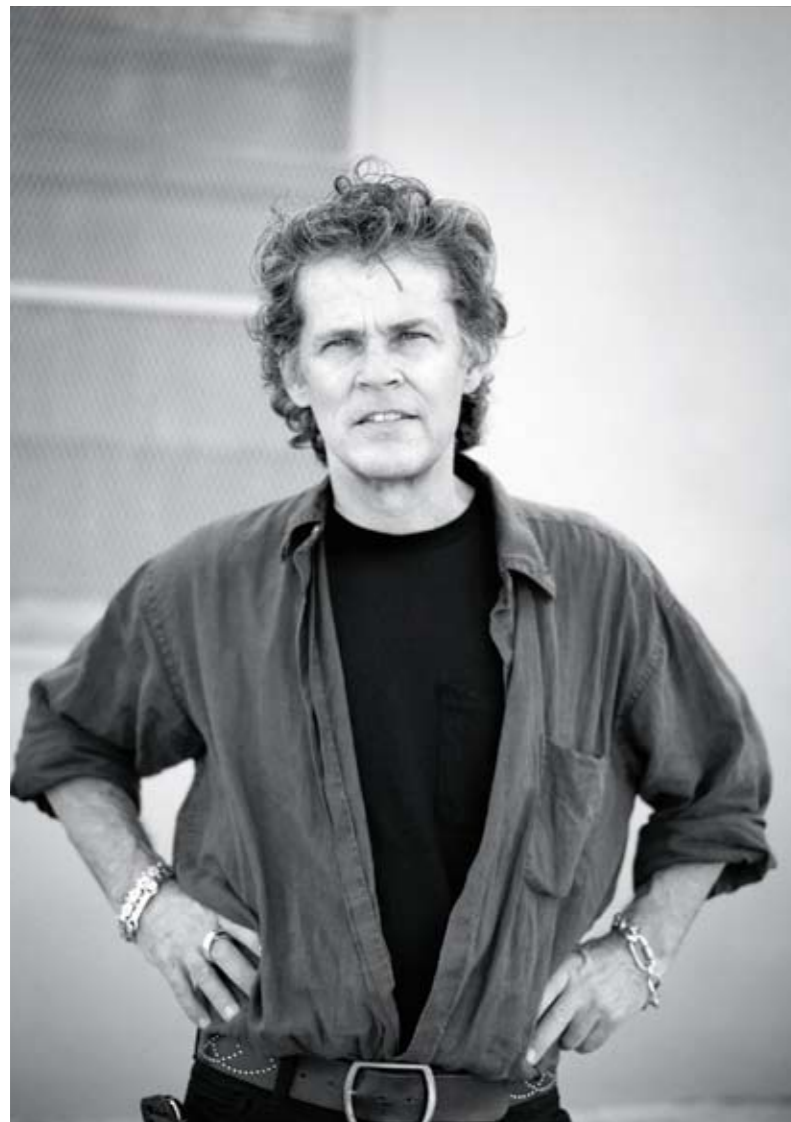

ΓΥΜΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Ο ζωγράφος Terry Rodgers γνωρίζει πώς να οργανώσει ένα πετυχημένο πάρτι, αλλά και πώς να το αποδομήσει. Στα έργα του, η αλήθεια είναι *naked, sexy, chic, glamorous*, αλλά και σκληρή. Η απομόνωση, η αδεξιότητα και η μοναξιά λάμπουν διά της παρουσίας τους, δημιουργώντας μοντέρνες νωπογραφίες σύγχρονων ιστοριών.

—Από τον ΘΑΝΑΣΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟ • διαβάζεται σε 5'

«SECOND SIGHT» Λόδι σε λινό ύφασμα. Ολοκληρώθηκε το 2004.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΟΥ TERRY RODGERS μοιάζουν με avant-garde εκδοχή πολυτελών κόμικ. Σε πρώτο επίπεδο, απεικονίζουν τη φανταστική πραγματικότητα ενός φιλήδονου κόσμου· σε βαθύτερη ανάγνωση, όμως, ξεπροβάλλει διακριτικά το μήνυμα του δημιουργού τους: «Ο κόσμος οδηγείται από την επιθυμία, αλλά συντρίβεται από την ψεύτικη ικανοποίηση». Εύλογα, την πορεία του συνοδεύουν τα τελευταία χρόνια, σχόλια για τη δύναμη των συμβολισμών του, αλλά και τον ακαταμάχητο μοντερνισμό του.

Ζωγραφίζετε από τότε που ήσασταν μικρό παιδί. Ποια ήταν τα πρώτα σας ερεθίσματα; Η μητέρα μου μου «άνοιξε» τα μάτια. Μου έμαθε να βλέπω. Με φώναζε από την κουζίνα λέγοντάς μου «Terry, έλα να δεις», και μου έδειχνε λαχανικά κομμένα κι ανοιγμένα με τρόπο, ώστε να σχηματίζουν καταπληκτικά σχέδια. Ανακάλυπτε πανέμορφα πράγματα παντού.

Ο παππούς σας, ο οποίος ήταν φωτογράφος, σας είχε χαρίσει μια φωτογραφική μηχανή. Πώς επηρέασε η φωτογραφία την τέχνη σας; Τι αισθάνεστε περισσότερο, φωτογράφος ή ζωγράφος; Αισθάνομαι καλλιτέχνης. Είτε είναι ζωγραφική είτε φωτογραφία είτε βιντεοσκόπηση είτε γλυπτική, όλα αυτά είναι—μόνο—διαφορετικοί τρόποι για να την υπηρετήσω. Η φωτογραφική μηχανή του παππού μου σίγουρα με παρότρυνε. Αλλά ύστερα, ακολούθησε μια πραγματική δίνη από επιρροές.

Οι πίνακές σας παρουσιάζουν με κάθε λεπτομέρεια εικόνες που μοιάζουν με την πραγματική ζωή. Αισθάνεστε να ζωγραφίζετε ως φωτογράφος; Οχι, δεν αισθάνομαι ότι ζωγραφίζω έτσι όπως λέτε. Ετοιμάζω κάτι που μοιάζει με ένα μίγμα από εικόνες, με πράγματα που τριγυρνούν στο μυαλό όλων μας. Αυτό που με ενδιαφέρει είναι η ενσωμάτωση των εικόνων και όχι η ομοιότητά τους με κάποια φωτογραφία. Η χρήση που κάνω αυτής της τεχνικής, της ομοιότητας, είναι κάτι που είχε αγνοηθεί για καιρό στη ζωγραφική. Με αυτήν κάνω πράγματα τα οποία μπορεί να αναγνωρίσει ο καθένας. Απλά, το κάνω σε ασυνήθιστα μέρη.

Χρησιμοποιείτε μοντέλα ή τη φαντασία

Με ενδιαφέρουν οι συμβολισμοί που υπάρχουν στους πίνακες και αναφέρονται σε έννοιες όπως η απομόνωση, ο πόθος και η ελπίδα.

σας; Δουλεύω με μοντέλα, αλλά χρησιμοποιώ και τη φαντασία μου. Φωτογραφίζω εκατοντάδες μοντέλα από όλον τον κόσμο. Όπως επίσης χρησιμοποιώ και τοποθεσίες από όλον τον κόσμο. Τότε κάθομαι και ζυγίζω τις εικόνες για να δω πώς αλληλεπιδρά η μία σε σχέση με την άλλη. Η προτείνω έναν τρόπο που να δείχνει πως αποτυγχάνουν οι άνθρωποι να επικοινωνήσουν ο ένας με τον άλλο. Αυτό το προσπαθώ τροποποιώντας τις εκφράσεις, τις χειρονομίες και τις διαστάσεις. Δοκιμάζω πολλούς συνδυασμούς

προτού βρω ένα συνολικό αποτέλεσμα που να έχει ειρμό. Τότε το ζωγραφίζω στον καμβά και έχω ένα βοηθητικό μπλοκ με τα πρώτα σκίτσα. Μετά ξαναζωγραφίζω την εικόνα ξεκινώντας με λάδι. Αυτή είναι η διαδικασία, με την οποία βρίσκω την πραγματική έκφραση, την οποία ένας φωτογράφος δεν μπορεί παρά μόνο να την υπονοήσει.

Ποια ήταν η πρώτη σας αντίδραση όταν είδατε για πρώτη φορά έναν πίνακα του Andy Warhol; Αισθάνεστε να οφείλετε κάτι στην pop art; Ο Andy Warhol μου φαινόταν πάντα οικείος. Η pop art μου φάνηκε σαν μια ενδιαφέρουσα διαδοχή εικόνων σε slide. Ολη η Αμερική της δεκαετίας του '50 και του '60 έμοιαζε με μια μεγάλη έκθεση pop art—από το σουπερ μάρκετ και την τηλεόραση μέχρι τα πακέτα γευμάτων (τα «lunchboxes»), τα υπέροχα αυτοκίνητα και τις ταινίες του Russ Meyer. Η pop art ήταν το περιβάλλον μέσα στο οποίο μεγαλώσαμε.

Πώς αναπτύξατε το δικό σας στυλ; Οι πίνακες και οι φωτογραφίες μου είναι βγαλμένα από τη φαντασία. Με ενδιαφέρουν οι συμβολισμοί που υπάρχουν στους πίνακες και αναφέρονται σε έννοιες όπως η απομόνωση, ο πόθος και η ελπίδα. Ξεκίνησα από το

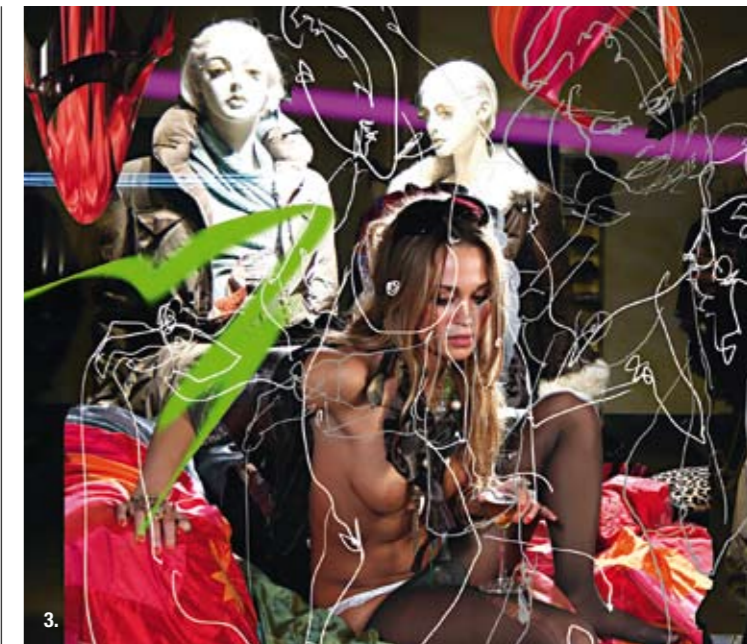

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΤERRY RODGERS ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ «RADICAL CONTINUITY», ΣΤΗΝ ΓΑΛΛΕΡΗ ΑΕΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ CONTEMPORARY, ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ.

1. «Falling from grace», λάδι πάνω σε λινό ύφασμα, νέο έργο (2010)
2. «Lulu and the Devil» χρώμα πάνω σε φιλμ, (2010).
3. «Victoriana», χρώμα σε φιλμ—κάτι που αποδεικνύει την αγάπη του δημιουργού του για τη φωτογραφία. Φιλοτεχνήθηκε στις αρχές του 2010.

να κοιτάω. Σιγά σιγά, άρχισα να αποκτώ την αίσθηση του πώς δούλευαν όλα αυτά. Επίσης μου έγινε ξεκάθαρο ότι όλα τα πράγματα μπορεί να έχουν την αξία τους, μια αξία που δεν έρχεται από μόνη της, αλλά δημιουργείται. Για μένα, το θέμα είναι πώς να διακρίνω ανάμεσα σε παροδικές, επιφανειακές αξίες και αυτές που είναι πιο βαθιές, πραγματικά πανανθρώπινες.

Έχετε δηλώσει: «Βλέπω έναν κόσμο που οδηγείται από τον πόθο και συντρίβεται από την ψεύτικη ικανοποίηση». Πώς εί-

HIGHLIGHTS

- **Γεννήθηκε** στις 11 Σεπτεμβρίου του 1947.
- **Αποφοίτησε** από το Amherst College της Μασαχουσέτης το 1969.
- **Στα 80's** και τα 90's περιδιαβαίνει τους δρόμους για να βρει τα μοντέλα που θα του δώσουν το πρόσωπο της Αμερικής.
- **Το 2006** δημοσιεύεται ένας από τους δημοφιλέστερους καταλόγους του, το «The apotheosis of pleasure» από την Torch books.
- **Από τις 15/1** ως τις 27/2 2010, έργα του φιλοξενήθηκαν στην γκαλερί Aeroplastics Contemporary, στις Βρυξέλλες, ενώ από τις 15/5 ως τις 10/7 2010 θα εκτίθενται στην γκαλερί Nicola Von Senger, στη Ζυρίχη.

ναι ο κόσμος τώρα, το 2010; Αλλαξε; Είναι οι πίνακές σας ακόμα «η νωπογραφία της σύγχρονης Αμερικής»; Τι θα λέγατε για τη «νωπογραφία του σύγχρονου κόσμου»; Βλέπω την επιθυμία παντού. Το κορίτσι από την Τουρκία που είχε πρόσφατα θαφτεί ζωντανό ήθελε μόνο να μιλήσει σε ένα ανθρώπινο ον. Μια απλή επιθυμία που μπορεί να έχει ο οποιοσδήποτε. Τα πλήθη συνωστιζονται για τα καινούρια iPhones. Τα μπαρ είναι γεμάτα και η μουσική δυνατή. Οι άνθρωποι με όλα αυτά ψάχνουν για κάποια σχέση. Αλλά είναι δύσκολο να ξέρεις πού να κοιτάξεις για ικανοποίηση, ειδικά όταν ο καθένας μπορεί να σου πουλήσει κάτι που υπόσχεται ότι θα παρέχει ικανοποίηση, είτε πρόκειται για ιδεολογία είτε για αντικείμενα είτε για ανθρώπους και σχέσεις.

Από πού αντλείτε έμπνευση; Από αυτά που κοιτάω τριγύρω μου. Η γυναίκα μου αστειεύεται μαζί μου επειδή κοιτάω τους ανθρώπους. Λέει ότι θα πιστέψουν ότι είμαι ηδονοβλεψίας. Αλλά εγώ κοιτάω όλη την ώρα πώς φαίνονται, πώς κινούνται και τι λένε. Είναι όλοι τους ένα ανοιχτό βιβλίο.

Ποιους καλλιτέχνες θαυμάζετε και γιατί; Τον Velázquez γιατί μπορούσε να συνδυάσει τη μαγεία με τη ζωγραφική, το πραγματικό και το αφηρημένο. Τον Toulouse-Lautrec λόγω της ευαισθησίας του. Τον Lucien Freud γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε τη θνητότητά μας. Τον Gerhard Richter, γιατί μας δίνει τη δυνατότητα να «βλέπουμε» τα πράγματα όπως τα βλέπουμε.

Πείτε μας για φράση που σας οδηγεί; Με οδηγεί ό,τι με εκπλήσσει.